

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og Sagens Overgang til 2den Behandling fattes under Afstemning og vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Jouquière's: Jeg tillader mig at foreslaa, at der nedfattes et Udvalg paa 9 Medlemmer til at behandle Sagen.

Da Ingen ønskede at udtale sig om dette Forslag eller at fremsætte noget andet, fattes det under Afstemning og vedtoges enstemmig med 46 Stemmer.

Formanden. Valget af Medlemmerne til dette Udvalg vil komme paa Dagsordenen for det følgende Møde, hvilket jeg i Øvrigt tænker at afholde endnu idag.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Hæren (Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 71 flg.)

Magnus: Allerede i 1867, da et Lovforslag om Lønninger ved Hæren var fremlagt til Behandling, tillod jeg mig at henlede Opmærksomheden paa et Punkt, hvori det forekom mig, at man kunde ønske en Forandring, da der efter min Anskuelse var et Slags Billighed, som talte for, at Forholdet her blev lidt gunstigere for Bedkommende. Efterat det nemlig har vist sig, at der er arbeidet hen til, at Lønningerne saavel for Landetaten som for Søværnet ere bragte saa meget som muligt i Overensstemmelse med hinanden, er der dog en Retning, hvori det forekommer mig, at der er en Uoverensstemmelse, som jeg ønsker, at man maa faae høvet, og det er nemlig, naar Armeen befinder sig saa concentreret, at man ikke med Billighed kan sætte den paa en anden Fod end Søværnet, nemlig under Leirforhold. Naar vi se hen til Søetaten, da har man i Tilfælde af Udkommando indset Nødvendigheden af at give et Tillæg til Bespisningen i Form af Messpenge. Det har man anset for overflødig i Landetaten, og under de fleste Forhold vilde jeg sige, at dette er begrundet; men naar vi se hen til Forholdene, som navnlig ere tilfælde i Leiren, tror jeg, at man maa indrømme, at Forholdene der omtrent ere af samme Bestaafenhed som ombord i et Drogsskib. Man er nødsaget til at hente sine Fornødenheder indenfor Leirens Grændser og søge sit Ophold der. I den Anledning er der indrettet Messer, som ere bestemte for Officererne, hvor de skulle søge hen og indtage deres Maaltider. Men der er den Uoverensstemmelse, at medens der gives en Godtgjørelse derfor i Søetaten, gives der ingen yder-

ligere Godtgjørelse herfor i Landetaten. Det er nu langt fra mig med Taloust at ville se hen til, at Søetaten har et saadant Gode, da jeg fuldkomment indser Nødvendigheden deraf og erkjender, at det Tillæg, som er tilstaaet Søetaten, ingenlunde er sat for høit. Det behøver heller ikke at sættes saa høit for Landetaten som for Søetaten, men efter den Erfaring, jeg har havt Velighed til, at indhøste ifor, da jeg selv var kommanderet derover, maa jeg desværre erkjende, at det er meget tryk-kende for Officererne i Leiren med de Udgifter, de have. De faae vel Kantonnementsillæg, men man maa for det Første huske paa, at de anstrengende Øvelser under forskjelligt Veir gjør, at der bliver slidt meget paa Munderingstøiet, og jeg troer ikke, at man siger formeget, naar man formener, at en Leirtur i Reglen for Befalingsmændene gjør det af med en Klædebragt. Dermed er ikke ment, at det skal være en ny; men en god daglig Klædebragt slides op, og en ny gaaer over til en daglig. Foruden dette Slid paa Munderingen medfører Leirturen andre extraordinaire Udgifter, og man hører derfor ofte navnlig de gifte Officerer beklage sig, naar de skulle i Leir. De sige: Istedetfor at det skulde glæde os at gaae i Leir, trykker det os, fordi det koster os for mange Penge. Messerne ere indrette saaledes, at de, der have med Messerne at gjøre, have meget Besvær med at faae antaget Varter og faae sluttet Akkord med dem, da det er deres Bestræbelser at faae Betalingen sat saa lavt som muligt, samtidigt med at sørge for, at Maaltiderne blive saa rigelige og kraftige, som man med Billighed kan fordr under de anstrengende Øvelser, der finde Sted i Leiren. Naar man ser hen til, at disse Messewarter maa føre hele Inventariet op til Leiren, og at Alt, hvad der skal til, maa hentes langveis fra og betales i dyre Domme, troer jeg, det er klart, at de ikke kunne konkurrere i Prisen paa Jøbevarerne med Restauratørerne i Byerne. Det forekommer mig derfor, at det ikke vilde være et ubilligt Forlangende, at man gik en af tvende Veie: enten at give Messesforstanderne saadanne Begunstigelser, at de paa en eller anden Maade kunde nedsætte Prisen, eller at tilstaa vedkommende Deltagere i Messen et Tillæg til deres Bespisning, hvilket vel vilde kunne sættes til 1 Kr. om Dagen. Dette tror jeg vilde ikke alene være en Begunstigelse, men et sandt Gode for den store Masse navnlig af gifte Officerer, som ere nødsagede til at tage derover, og det vilde lette dem for den Bekymring, som selv den største Økonomi ikke kan spare dem for, naar de ere i Leiren. Jeg skal tillade mig at henlede Opmærksomheden herpaa og skal senere, naar Sagen kommer til 2den Behandling stille Endringsforslag, eller om Forslaget kunde blive behandlet i et eventuelt Udvalg, vil jeg haabe, at det maa blive optaget med Betvillie.

Carstensen: Skjøndt jeg ikke i alle Retninger er en Tilhænger af en gennemført Af-